

Марчел Бреслашу

Сюнгерът

Тунеедецът прилича на сюнгера:
смучи дълго, без да бърза, с маниера
на безброй уста от алчност разширени;
лочи, лапа, гълта като сто хиени
и набъбва до размери страховити,
но ищаха си не може да засити!
Впрочем, между тунеедците практични
и сюнгера има прилики различни,
дето тъй са ги превърнали в подобия –
него с тях и тях със него –
че не можеш да познаеш отдалеко
ни оригинал, ни копие!
Колкото са по-преяли
(те и той),
толкова са премаляли,
боже мой!
Колкото са по-раздути
(те и той),
толкова са по-прочути
с алчен вой!
– Сдържай своя апетит!
– Още не съм сит!
– Откажи се, имай срам!
– Нито грам! Нито грам!
– Стига! Вече си надут!
– Още малко, не съм луд!
– Свърши, май че си готов?
(Няма отговор, ни зов...)
Та въпроса както и да се обсъжда,
става ясно – алчността е вездесъща
и преценката, макар категорична,
си остава само фраза риторична.
Свършват ли дотука
приликите с тях?
Не, другари, за поука
нови примери подбрах:

Както те (така и той!) ни миг не чакат
да ги канят, а нахално се налагат...

Не приемат нито помощ, ни съвети,
всичко вършат по закони неприети
и по лична инициатива!

Но не бива
с клетви, с упреци, с молби да се третират –
повече се настървяват и не спират!
Ако стане дума да отстъпят малко,
капчица една, дори парченце жалко,
най-нищожна дроб
от всемирния потоп –
тази двойка от ковчега Ноев, тъй охолна,
нищичко не дава ДОБРОВОЛНО!

Присвоеното от тунейдци хищни
можеш да си върнеш даже сам:
здравата ги стисваш със ръце чилични
и изцеждаш всичко до последен грам!

КРАЙ

© Иван Коларов, превод

Сканиране, разпознаване и редакция: Ивет Костова, 2007

Публикация:

100 шедьоври на баснята

Подбор Банчо Банов

Предговор и бележки © Банчо Банов

Превод © КОЛЕКТИВ

Издателство „Народна култура“, София, 1983 г.

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/4024>]